

§ 2.

Forinden Kongen tiltræder Regeringen, afgiver han skriftlig i Statsraadet den edelige Forsikkring, ubrødelig at holde Islands særlige Forsfatningslov. Af Forsikkringsakten udstedes tvende ligelydende Originaler, af hvilke den ene tilstilles Althinget for at opbevares i sammes Arkiv, den anden nedlægges i Geheimearkivet.

§ 3.

I alle for Kongeriget Danmark og Island fælles Anliggender, nemlig de, som vedkomme de i § 1 nævnte Forhold, eller som angaae Kongens Civilliste, Apanagerne til Medlemmerne af det kongelige Huus, fremdeles Statens udenrigske Forhold, dens Forsvarsvæsen tillands og tilhøs, Statsraadet, Indfødsretten, Møntvæsenet, Statsgjælden og Statsaktiverne samt Postforbindelsen mellem Danmark og Island, har Island fælles Lovgivning og Forvaltning med Kongeriget.

Til de Udgifter, som fornævnte fælles Anliggender medføre, bidrager Island foreløbig Intet og tager derfor saalænge heller ikke nogen Deel i den lovgivende Myndighed betræffende disse Anliggender. Naar derimod Islands finantsielle Stilling maatte tilstede det at yde noget Bidrag til de her omhandlede Statsfornödenheder, bestemmer Kongen, hvor stort dette Bidrag skal være, og bliver det derhos ved Lov at fastsætte, hvorledes Island fremtidig skal tage Deel i den fælles Lovgivning og Forvaltning. Maaden, hvorpaa Bidraget skal udredes, fastsættes ved Lov af Kongen og Althinget i Forening. Opstaaer der Tvist om, hvorvidt et Anliggende hører til de fælles eller til de for Island særlige Anliggender, afgjøres saadan Tvist ved allerhøieste Resolution.

§ 4.

Alle Fælleslove, som fremtidig emanere, skulle, forinden de erholde bindende Gyldtighed for Undersaatterne paa Island, bekyndtgjøres sammeledes i baade dansk og islandsk Text.

§ 5.

I alle andre end de foran nævnte Is-

land vedkommende Anliggender har dette Land sin egen Lovgivning og Forvaltning. I disse Anliggender er den Lovgivende Magt hos Kongen og Althinget i Forening, den udøvende Magt hos Kongen og den dømmende Magt hos Domstolene.

§ 6.

Den evangelisk-lutheriske Kirke er den islandsk Folketirke og understøttes som saadan af det Offentlige.

II.

§ 7.

Kongen har med de i denne Forsfatningslov fastsatte Subfræntninger den høieste Myndighed over alle Islands særlige Anliggender og udøver den gennem den af ham for disse Anliggender udvalgte Minister og en i Island selv domicileret Lokalregering.

§ 8.

Kongen er ansvarfri, hans Person er hellig og ufrankelig. Ministeren er ansvarlig for Regeringens Førelse. Hans Ansvarlighed bestemmes nærmere ved Lov.

§ 9.

Kongen bestemmer, til hvilken af hans Ministre Ledelsen af de særlige islandsk Anliggender skal overdrages.

§ 10.

Kongens Underskrift under de Lovgivingen og Regeringen vedkommende Beslutninger giver disse Gyldtighed, naar den er ledsaget af Ministerens Underskrift, og er denne ansvarlig for Beslutningen.

§ 11.

Kongen besætter alle Embeder, i samme Omfang som hidtil. Forandringer heri kunne skee ved Lov. Ingen kan bestilles til Embedsmand i Island, som ikke har Indfødsret og derhos ikke har godtgjort at have opfyldt de gjældende Lovbestemmelser om Kjendskab til